

V.

SERVIM I ESTIMEM

PREGÀRIA INICIAL

“Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu allò que us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m’heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres, i us he confiat la missió d’anar

pertot arreu i donar fruit, un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mano: que us estimeu els uns als altres”.

(Jn 15,13-17)

FRUCTUÓS, EULOGI I AUGURI

Sant Fructuós, bisbe de Tàrraco, va morir màrtir el 21 de gener de l'any 259 a causa de la persecució als cristians per part de l'emperador Valerià. Les comunitats cristianes de la península hispànica van ser perseguides pels emperadors Valerià (mitjan del s. III) i Dioclecià (començaments del s. IV).

Els diaques Eulogi i Auguri van voler córrer la mateixa sort que el seu bisbe Fructuós. Empresonats per ordre del governador Emilià el 16 de gener, els cristians de la seva diòcesi els van assistir amb menjar i companyia fins a la seva execució; el bisbe i els seus diaques pregaven insistentment per l'Església estesa d'Orient a Occident i mai van voler renunciar a la seva fe en Jesucrist.

Van rebre molt i van donar molt, fins i tot la vida. “Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics”.
(Jn 15,13).

Van morir cremats a l'amfiteatre de Tàrraco; les Actes del seu martiri, redactades per un soldat romà, de forma contemporània als fets, són les més antigues de l'Església hispànica.

ELS MÀRTIRS D'AVUI

Sovint, quan pensem en els màrtirs, pensem en les persecucions dels cristians dels primers segles en mans d'emperadors romans. Però la història és plena de persecucions de no cristians a cristians, i fins i tot de persecucions i matances entre cristians de diferents confessions.

Avui en dia, els cristians són el grup religiós més perseguit en el món; especialment a països com Iraq, Pakistan, l'Índia, Indonèsia, molts països de l'Àfrica i de l'Orient Pròxim. Es calcula que en el segle XX han estat assassinats uns 45,5 milions de cristians per les seves creences religioses, la qual cosa representa un 65% del total de cristians assassinats per causa de llur fe en dos mil·lennis.

COMPARTIM I COMUNIQUEM L'ALEGRIA DEL DONAR I REBRE

Hem rebut molt; també hem donat molt. Hem experimentat l'alegria de donar i rebre. Potser ens ha costat i ens costa acceptar l'ajut que els altres ens ofereixen, perquè tenim un cert orgull i volem fer les coses nosaltres mateixos, al nostre gust. El cert, però, és que cada dia ens sentim més necessitats de l'ajut dels altres.

Ara bé, donar ho fem sense esforç, dins de les nostres limitacions; som generosos de mena, o per cultura cristiana i solidària.

EL COLOR DELS SANTS MÀRTIRS

El color dels sants màrtirs és el color vermell; és el color de la sang vessada en testimoniatge de la seva fe en Jesucrist. També és el color del foc, de la passió, de l'amor. El lliurament de la seva vida ha estat fruit de l'amor.

D'altra banda, podem pensar en el color blanc, perquè, com diu l'Apocalipsi, "Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell i els han quedat blancs"; en aquest cas el blanc és símbol de la presència de Déu, de la vida plena en Déu, de la bondat i de l'amor fidel.

PER A LA REFLEXIÓ

- Em costa acceptar l'ajut dels altres?
- De què donem gràcies?
- Com ajudem els altres?
- Quin propòsit de millora faig, després de treballar aquest tema?
- Com puc servir millor als altres, tenint en compte les meves limitacions?

PREGÀRIA

Des del fons del cor, Senyor, em vull sentir amiga teva,
escollida per tu, estimada per tu.
Et demano, Senyor, que la meva vida doni fruit abundant;
malgrat les dificultats pròpies de la meva edat
i de les meves circumstàncies.
Et dono gràcies per tot el que m'has donat
al llarg de la meva vida
i del que he pogut donar als altres al meu torn.

CANT

(MD n. 320)

El Senyor és la meva força,
el Senyor el meu cant,
Ell m'ha estat la Salvació,
en Ell confio i no tinc por (bis).